

xes de ferro, artesanes, treballades, i que em recordaven allò de les històries dels difunts que anaven cap amunt...

El sostre és tot fusta, planxes suportades per les bigues, molt nombroses i de conjunt sòlid i segur.

Sortim i veiem cases veïnes, Can Paiàs, Can Sampera i els conreus fins la riera. Ens acomiadem passejant pel barri. Eren els joves, en Josep Tarabal i l'esposa, Carme Carol, de Palau de Plegamans, i els fills.

No hi era la mare, Maria Girbau Maspons, pubilla de la casa, vídua d'en Ramon Tarabal, de Granollers de la Plana, prop de Manlleu, casats pocs anys després d'acabar-se la guerra.

Els pares de la dita Maria foren en Vicenç Girbau i Relats i la mare era Teresa Maspons, de Can Maspons. Tingueren altres fills, entre ells l'àvia de Can Pou i altres que s'aparten del nostre tema.

Finalment sortim per la porta del barri. Una placa diu: Distrito 2.º. Calle del Rieral. N.º 1.

En Josep conta que a Lliçà o a Santa Eulàlia li diuen que és del barri de Santa Justa... que ell creu que és del de Sant Cristòfol... Tot foren paròquies, ara sembla impossible.

De la tradició sempre en resten vivències, somnis i realitats, i no podem ni devem perdre-la.

Josep Claret

Contrallum